

Louis G. le Roy en zijn tuinen

DE ORANJEWOUDSTER leraar Louis G. le Roy, ontwerper van het alom bekende plantsoen aan de Kennedylaan in Heerenveen (vrijdagavond j.l. werd hij daarover voor de televisie nog uitvoerig geïnterviewd) heeft onlangs op het Allardsoog een lezing gehouden. In het „Bulletin van de Vereniging Milieubeheer Noord-Nederland maakt W. J. van den Bremen uit Assen daarbij enige kanttekeningen.

Hij heeft veel waardering voor de werkwijze van Le Roy en hij vindt ook, dat diens ideeën verder moeten worden uitgedragen. Zoals bekend streeft Le Roy naar ecologisch evenwicht, waarbij het gebruik van kunstnest en bestrijdingsmiddelen overbodig wordt. Met betrekkelijk weinig onderhoud kan de mens dan genieten van een schat aan planten. Maar volgens Van den Bremen komen er in de ideeën van Le Roy onevenwichtigheden voor:

ó „Zijn „ontwerpen“ verdragen geen betreding door mensen en grotere dieren. Met onze, om de fantasie te stimuleren, veel spelende jeugd, de sporters, en de mensen met een hond, komen we reeds boven de helft van de bevolking. Onze land- en tuinbouwers, maar ook vele bosbouwers, zullen niet volgens Le Roy's ideeën te werk gaan. Vele Nederlanders ontvangen bovendien hun vorming in een saneringsbuurt, door Orga-Jan in de Ster, of in de zon aan de Costa Brava. Geen broedplaatsen van rijpheid voor het denken van Le Roy.

Volgens zijn zeggen is Le Roy's tuin goedkoop. Door het onkruid tot kruid te

veel laten likt die stelling bewezen. De praktijk is anders. In onze economie is een schaars goed duur. De planten van Le Roy zijn zo bijzonder, omdat ze zo schaars zijn. De aanleg van een tuin „model Le Roy“ kost daarom een veelvoud van een conventioneel plantsoen. De lage plantkosten veranderen daar niet veel aan. Dat verklaart de bemoeiingen van de culturele commissie bij het project Heerenveen.

Een duidelijke vergelijking van onderhoudskosten over meerdere jaren ontbreekt helaas. De eerste indrukken lijken echter totaal anders te zijn dan Le Roy het voorstelt. Het vele handwerk, dat naar verhouding, elk plantje vraagt, is duur in verhouding tot het vele machinale onderhoud in plantsoenen.

Le Roy's ideeën zijn niet ontstaan om wie dan ook op de tenen te gaan staan. Zij zijn er om ons dat wondermooie, dat we nog niet eerder gezien hadden, dichterbij te brengen. Om daarmee sukses te hebben, zullen we moeten vinden dat dat mooie tegen die nadelen opweegt.”